

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyní JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Ing. J. K.**, nar. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
bytem P.
zastoupená Mgr. Janem Vydrželem, advokátem
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Plk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

za účasti: **PRAHA 10 - Majetková, a.s.**, IČ 272 05 703
sídlem Vršovická 1429/68, 101 00 Praha 10
zastoupená advokátkou JUDr. Ivanou Syrůčkovou
sídlem Plzeňská 232/4, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí představenstva PRAHA 10 - Majetková, a.s. ze dne 23. 10. 2017
č. j. P10M – 3848/2017

takto:

- I. Rozhodnutí představenstva PRAHA 10 - Majetková, a.s. ze dne 23. 10. 2017 č. j. P10M – 3848/2017 a rozhodnutí PRAHA 10 - Majetková, a.s. ze dne 2. 10. 2017 č. j. P10M – 3473/2017 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 200,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou právního zástupce žalobkyně, Mgr. Jana Vydržela, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Žalobkyně se domáhá u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) zrušení rozhodnutí představenstva PRAHA 10 - Majetková, a.s. ze dne 23. 10. 2017 č. j. P10M – 3848/2017 (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí PRAHA 10 - Majetková, a.s., ze dne 2. 10. 2017 č. j. P10M – 3473/2017 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“) a zároveň bylo toto prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Dále se žalobkyně domáhá zrušení prvostupňového rozhodnutí a uložení povinnosti společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. poskytnout informace požadované žalobkyní.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla odmítnuta žádost žalobkyně ze dne 19. 9. 2017 o poskytnutí informací, kterou se žalobkyně domáhala zaslání kompletního účetního deníku PRAHA 10 - Majetková, a.s., a dceřiných společností, a to v elektronickém formátu Excel za období od 1. 10. 2015 do 19. 9. 2017 (dále též „*žádost*“).

II. Změna v osobě žalovaného a vstup osoby zúčastněné na řízení

3. V průběhu soudního řízení došlo ke změně na straně žalovaného. Podle ust. § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o svobodném přístupu k informacím*“), resp. ve znění účinném do dne 1. 1. 2020 platilo, že nebylo-li možné určit nadřízený orgán podle ust. § 178 správního řádu, rozhodoval v odvolacím řízení a řízení o stížnosti ten, kdo stál v čele povinného subjektu. Na základě čl. XV bodu 17. zákona č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, bylo ustanovení § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím s účinností od 2. 1. 2020 novelizováno a podle novelizovaného znění tohoto ustanovení rozhoduje v takových případech v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad pro ochranu osobních údajů. Jelikož dosavadní znění ust. § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím bylo možno použít jen do 1. 1. 2020, počínajíc následujícím dnem se použije úprava nová i na řízení dosud neskončená (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020 č. j. 10 As 244/2020-40). Podle ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), platí, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Při přechodu působnosti v důsledku změny zákona proto soud musí s ohledem na ustanovení § 69 s. ř. s. v řízení jako se žalovaným nadále jednat se správním orgánem, na který přešla působnost orgánu, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Městský soud proto nadále jedná s Úřadem pro ochranu osobních údajů jako žalovaným správním orgánem.
4. Podaná žaloba směřuje proti rozhodnutí původní žalované PRAHA 10 - Majetková, a.s., a ta tak může být ve smyslu ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. jako právnická osoba přímo dotčena rozhodnutím soudu ve věci (srov. opět rozsudek Nejvyššího správního soudu

č. j. 10 As 244/2020-40). Městský soud proto spol. PRAHA 10 - Majetková, a.s. v souladu s ust. § 34 odst. 2 s. ř. s. vyzval, aby ve stanovené lhůtě oznámila, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. PRAHA 10 - Majetková, a.s. ve stanovené lhůtě dne 20. 12. 2021 oznámila, že v řízení práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat bude, a proto s ní městský soud jedná jako s osobou zúčastněnou na řízení.

5. Žalovaný se k věci po oznámení soudu o přechodu působnosti vyjádřil pouze v tom smyslu, že odkazuje na dříve zaslané vyjádření původní žalované, která řízení vedla a ke všem bodům žaloby se vyjádřila.

III. Žalobní body

6. Námitky žalobkyně uplatněné v podané žalobě lze rozdělit do těchto žalobních bodů:
7. V *prvním žalobním bodě* žalobkyně namítá v podstatě procesní nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že PRAHA 10 - Majetková, a.s. posoudila žádost žalobkyně pouze podle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*zákon o hlavním městě*“), nikoli též podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobkyně svou žádost primárně podávala na základě zákona o svobodném přístupu k informacím a nikoli pouze s odkazem na zákon o hlavním městě. Spol. PRAHA 10 - Majetková, a.s. tak byla podle žalobkyně povinna posoudit, zda nemusí požadované informace poskytnout přímo na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, zejména zda je žalobkyně žadatelem, žalovaná zase povinným subjektem a zda poskytnutí požadovaných informací neodporuje zákonným limitům zakotveným v ustanoveních § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud by PRAHA 10 - Majetková, a.s. dospěla k závěru, že zákon o svobodném přístupu k informacím poskytnutí požadovaných informací nebrání, byla povinna je žalobkyni poskytnout přímo na jeho základě a nebránit tomu pouhým odkazem na nejasné ustanovení zákona o hlavním městě. Tyto nedostatky v rozhodování o žádosti nebyly napraveny ani v rámci odvolacího řízení, kdy představenstvo PRAHA 10 - Majetková, a.s. víceméně převzalo odůvodnění použité prvostupňovým rozhodnutím a nijak se nevyjádřilo k nároku žalobkyně podle shora citovaných ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím.
8. Ve *druhém žalobním bodě* žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí pro neposkytnutí informací, na které má podle zákona o svobodném přístupu k informacím nárok. Žalobkyně je přesvědčena, že každý má právo podrobně se seznámit s hospodařením územního samosprávného celku včetně jím ovládaných obchodních společností a nahlížet do jejich účetnictví. Toto právo by mělo být u žalobkyně o to silnější, neboť byla občany zvolena do zastupitelstva městské části, aby přímo spravovala a zároveň dohlížela na správu věcí veřejných. Žalobkyně se proto domnívá (s odkazem na ust. § 51 odst. 3 písm. c) a § 87 odst. 3 zákona o hlavním městě a na zákon o svobodném přístupu k informacím), že má právo jako zastupitelka Městské části Prahy 10 právo seznámit se s podrobným hospodařením společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. a dceřiných obchodních společností (hospodařících s veřejnými prostředky), a to včetně nahlédnutí do jejich účetních deníků.

9. Ve *třetím žalobním bodě* žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v zaměňování dvou zcela rozdílných práv, a to práva na přístup k účetním dokumentům dotčených obchodních společností hospodařících s veřejnými prostředky a práva jejich hospodaření schvalovat a případně ho také přezkoumávat. Podle žalobkyně má každý zastupitel Městské části Praha 10 (a každý žadatel podle zákona o svobodném přístupu k informacím) právo seznámit se s podrobným hospodařením PRAHA 10 - Majetková, a.s. a dceřiných obchodních společností včetně nahlédnutí do jejich účetních deníků. Naproti tomu právo schvalovat a přezkoumávat jejich hospodaření s právně závaznými účinky skutečně náleží zákonem určeným orgánům, tj. městské radě podle zákona o hlavním městě, popř. také dozorčí radě podle zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obchodních korporacích“). Žalobkyně si však v podané žádosti nekladla za cíl zasahovat do vnitřního fungování dotčených společností a autoritativně rozhodovat o jejich hospodaření, ale pouze nahlédnout do jejich účetnictví a provést si vlastní kontrolu toho, že nedochází k nezákonnému nakládání s veřejnými prostředky. V tom je jí však ze strany PRAHA 10 - Majetková, a.s. aktivně bráněno.
10. Žalobkyně má za to, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena na svých právech garantovaných právním řádem České republiky, jelikož ji v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím a zákonem o hlavním městě bylo odmítnuto poskytnutí informací, na které má ze zákona nárok.

IV. Vyjádření původní žalované (nyní osoby zúčastněné na řízení) a replika žalobkyně

11. Ve vyjádření k žalobě původní žalovaná předně shrnula a zrekapitulovala průběh správního řízení a vyjádřila se v tom smyslu, že nesouhlasí se žalobní argumentací a navrhuje zamítnutí žaloby.
12. K *prvnímu žalobnímu bodu* uvedla, že ačkoli je spolu s dceřinými společnostmi povinným subjektem ve smyslu § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, účetní deníky nemá povinnost poskytnout. Účetní deníky dceřiných společností nemá povinnost poskytnout, neboť tato činnost do její působnosti nespadá. Pokud jde o účetní deníky PRAHA 10 - Majetková, a.s., jejich poskytnutí by bylo v rozporu s ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, přičemž zvláštním zákonem je tu jednak zákon o hlavním městě, který upravuje poskytování informací zastupitelům městské části a dále zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“), podle kterého jsou účetní deníky vedeny a který upravuje požadavky na jejich vedení s tím, že nakládání s nimi podléhá režimu tohoto zákona. Poskytnutí účetních deníků původní žalované by bylo v rozporu i s péčí řádného hospodáře ve smyslu ust. § 159 občanského zákoníku a dále zákona o obchodních korporacích, neboť účetní deníky obsahují citlivé informace, jejichž zveřejnění by mohlo původní žalované způsobit neodůvodněnou újmu. Žalobkyně totiž své názory, postoje a cíle své činnosti zastupitele umísťuje na svůj web, kdy lze předpokládat, že účetní deníky budou žalobkyní dále zveřejněny či z nich bude citováno, anebo bude jejich obsah dezinterpretován veřejnosti. Původní žalovaná je přesvědčena, že zde existuje i faktický důvod pro neposkytnutí účetních deníků, a to zneužití práva na informace na straně žalobkyně, která vykonává své subjektivní právo

k neodůvodněné újmě PRAHA 10 - Majetková, a.s. Takové chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené.

13. Ke *druhému žalobnímu bodu* původní žalovaná uvedla, že spolu s dceřinými společnostmi nejsou povinny poskytnout takové informace, které s výkonem funkce člena zastupitelstva městské části nesouvisí. Je nesporné, že zastupitel městské části vykonává funkci skrze rozhodnutí přijímaná zastupitelstvem. Při rozhodování o povinnosti žalobkyni požadované informace poskytnout bylo vzato do úvahy, jaké rozhodování je zastupitelstvu městské části podle zákona o hlavním městě vyhrazeno. Zastupitelstvu městské části je vyhrazeno rozhodovat v záležitostech uvedených zejména v ust. § 89 zákona o hlavním městě a dále v ust. § 59 ve spojení s § 87 odst. 3 zákona o hlavním městě. Žádné z těchto ustanovení [vyjma § 89 odst. 1 písm. h), resp. § 59 odst. 2 písm. e) zákona o hlavním městě] neobsahuje rozhodovací pravomoc zastupitelstva městské části ve vztahu k hospodaření, resp. vedení účetnictví podle zákona o účetnictví, a to obchodních korporací vlastněných městskou částí.
14. Pokud jde o právo zastupitelstva městské části schvalovat rozpočet a závěrečný účet městské části, který mj. zohledňuje hospodaření obchodních korporací vlastněných městskou částí, původní žalovaná nesouhlasila s názorem žalobkyně, že poskytnutí účetních deníků souvisí s výkonem funkce člena zastupitelstva. Účetní deníky totiž nejsou podkladem pro schvalování závěrečného účtu či rozpočtu městské části. Ačkoli tedy zastupitelstvo má právo na schvalování rozpočtu a závěrečného účtu městské části, není nutné k takovému kroku vyžadovat účetní deníky obchodních korporací vlastněných městskou částí, jelikož tyto nejsou podkladem pro schvalování rozpočtu a závěrečného účtu městské části. Podkladem pro schvalování rozpočtu a závěrečného účtu městské části jsou dokumenty obchodních korporací vlastněných městskou částí, jež tvoří jejich účetní závěrku, a tyto dokumenty jsou zastupitelstvu v plném rozsahu předávány. Předmětem aktu schvalování závěrečného účtu není přezkum účetnictví společnosti, ale zpráva o hospodaření městské části. Z toho důvodu PRAHA 10 - Majetková, a.s. trvá na tom, že žalobkyně jako zastupitelka městské části nemá podle zákona o hlavním městě právo na zaslání účetních deníků původní žalované a jejich dceřiných společností, jelikož tyto informace nesouvisí s výkonem funkce podle ust. § 89 odst. 1 písm. h) zákona o hlavním městě. Žalobkyně tedy nebyla na svých právech nijak zkrácena, jelikož na tyto informace nemá podle zákona o hlavním městě nárok.
15. Žalobkyně na vyjádření původní žalované reagovala replikou. Nesouhlasí s tvrzením původní žalované, že nedisponuje účetními deníky svých dceřiných společností a nemůže je tak žalobkyni vydat. Původní žalovaná je povinna deníky svých dceřiných společností předložit z toho důvodu, že je jediným akcionářem svých dceřiných společností. Vůči nim je tak ve vztahu ovládající osoby k ovládaným osobám podle ust. § 74 odst. 1 zákona o obchodních korporacích. Současně to jsou osoby jednající ve shodě podle ust. § 78 odst. 1 zákona o obchodních korporacích. A v konečném důsledku žalovaná a její dcery vytváří koncern ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, který je pod přímým vedením a kontrolou Městskou částí Praha 10. Praxí, při níž by orgány veřejné správy či samosprávy tzv. „outsourcovaly“ své povinnosti na jimi ovládané obchodní společnosti, by pak docházelo k omezení (resp. odpírání) práva na informace. V neposlední řadě je důkazem nepravdivosti tvrzení žalované fakt, že sama žalovaná zpracovává výroční zprávu celého holdingu, tedy včetně rozboru účetnictví svých dceřiných společností.

16. Žalobkyně nesouhlasí ani s názorem původní žalované, která svou nevoli poskytnout požadované informace podle ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě opírá o údajnou neurčitost zákona. Při otázce zda má žalobkyně jako člen zastupitelstva podle dotčeného ustanovení právo na požadované informace nestačí pouze přečíst doslovný text zákona, ale použít i další metody výkladu právních norem, tj. zejména metodu logickou a teleologickou. Nutno přihlídnout i ke skutečnosti, že pokud zastupitelstvo schvaluje rozpočet a závěrečný účet městské části podle ust. § 89 odst. 1 písm. h) zákona o hlavním městě, je zastupitelům podle ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě umožněno nahlédnout do veškerého účetnictví včetně jednotlivých daňových dokladů.
17. Pokud jde o námitku zneužití práva na informace, žalobkyně uvedla, že otázka hospodaření původní žalované s veřejnými prostředky je otázkou veřejného zájmu, která přesahuje údajný soukromoprávní rozměr sporu. Veřejnost proto nemůže být zbavena možnosti kontroly nad jejich využíváním. To, co původní žalovaná nazývá zneužitím, je naopak faktickou kontrolou subjektů, které s těmito „cizími“ prostředky hospodaří. Argument porušení péče řádného hospodáře, na něž odkazuje původní žalovaná, není přiléhavý, neboť se zcela mylně domnívá, že je soukromou obchodní společností v pravém slova smyslu. Ve skutečnosti je společností založenou účelově samosprávným celkem (subjektem veřejného práva), jejíž chod je řízen vždy na čas zvolenými politiky, kteří ji nezaložili, nevložili do ní své vlastní finanční prostředky a ani za svou činnost nenesou žádné podnikatelské riziko.
18. Podle žalobkyně tedy původní žalovaná má povinnost poskytnout nejen své účetní deníky, nýbrž také jako ovládající osoba účetní deníky svých dceřiných společností.

V. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

19. Dne 19. 9. 2017 podala žalobkyně jako zastupitelka Městské části Praha 10 podle ust. § 51 odst. 3 písm. c) a § 87 odst. 3 zákona o hlavním městě a za současné aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím žádost o poskytnutí informace, v níž požadovala zaslání kompletních účetních deníků společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. a dceřiných obchodních společností PRAHA 10 - Rekrece, a.s., PRAHA 10 - Služby, a.s., PRAHA 10 - Development, a.s., a to v elektronickém formátu Excel za období od 1. 10. 2015 do 19. 9. 2017.
20. PRAHA 10 - Majetková, a.s. odmítla prvostupňovým rozhodnutím poskytnout žalobkyni informace požadované v žádosti s odůvodněním, že žalobkyně jako zastupitelka městské části má právo pouze na informace ve věcech, které souvisejí s výkonem její funkce zastupitelky. Pod tuto kategorii nespadá rozhodovací pravomoc ve vztahu k hospodaření, resp. vedení účetnictví obchodních korporací vlastněných městskou částí. Relevantní působnost lze nalézt pouze u rady městské části, které je podle ust. § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě vyhrazena působnost plnit funkci valné hromady, je-li městská část jediným akcionářem nebo jediným společníkem.
21. Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání s tím, že jí mají být požadované informace poskytnuty bez ohledu na její mandát zastupitele, a to přímo jako žadateli podle ust. § 3 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Dále své odvolání opřela o ust. § 89 odst. 1 písm. h) zákona o hlavním městě, podle kterého je zastupitelstvu městské části vyhrazeno schvalovat rozpočet a závěrečný účet městské části, který mj. zohledňuje hospodaření obchodních korporací vlastněných městskou částí, tedy i společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. Konečně připomněla znění slibu člena zastupitelstva uvedeného v ust. § 87 odst. 2. zákona o hlavním městě, který jako zastupitelka složila. Aby mohla žalobkyně složenému slibu zastupitelky dostát, potřebuje pro plnění svého mandátu relevantní informace, a tedy i podklady PRAHA 10 - Majetková, a.s. včetně dceřiných obchodních korporací.

22. Dne 23. 10. 2017 vydalo představenstvo společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítlo a potvrdilo prvostupňové rozhodnutí.

VI. Soudní přezkum

23. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
24. Podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*
25. Podle § 3 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *žadatelem pro účel tohoto zákona je každá fyzická i právnická osoba, která žádá o informaci.*
26. Podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě *člen zastupitelstva hlavního města Prahy má při výkonu své funkce právo požadovat od zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy, jakož i od zaměstnanců právnických osob, které hlavní město Praha založilo nebo zřídilo, informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce, nestanoví-li zákon jinak.*
27. Podle § 87 odst. 3 zákona o hlavním městě *na postavení a jednání zastupitelstva městské části a na práva a povinnosti jeho členů se obdobně použijí ustanovení vztahující se na postavení a jednání zastupitelstva hlavního města Prahy a na práva a povinnosti členů zastupitelstva hlavního města Prahy, není-li zákonem stanoveno jinak. Na rozhodování zastupitelstva městské části se použije ustanovení vztahující se na rozhodování zastupitelstva hlavního města Prahy, není-li zákonem nebo Statutem stanoveno jinak.*
28. Podle § 89 odst. 1 písm. h) zákona o hlavním městě *zastupitelstvu městské části je vyhrazeno rozhodovat ve věcech jemu svěřených tímto nebo zvláštním zákonem. Dále je zastupitelstvu městské části vyhrazeno schvalovat rozpočet a závěrečný účet městské části.*
29. Podle § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě *radě hlavního města Prahy je vyhrazeno plnit funkci valné hromady, je-li hlavní město Praha jediným akcionářem nebo jediným společníkem.*
30. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na

část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak uvedl Ústavní soud, *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná* (náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43 či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

31. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O podané žalobě městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba je důvodná.
32. Městský soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť touto otázkou se musí v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zabývat i z úřední povinnosti, a pokud by dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí takovou vadou skutečně trpí, byl by povinen je pro vady řízení zrušit. Žalobkyně v této souvislosti namítala, že se představenstvo PRAHA 10 - Majetková, a.s. v napadeném rozhodnutí nevypořádalo se všemi jejími odvolacími námitkami. V napadeném rozhodnutí chybí posouzení žádosti žalobkyně z hlediska zákona o svobodném přístupu k informacím, konkrétně zda je žalobkyně žadatelem, žalovaná zase povinným subjektem a zda poskytnutí požadovaných informací neodporuje zákonným limitům zakotveným v ustanoveních § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím. Těmito nedostatky trpí rovněž prvostupňové rozhodnutí, když představenstvo PRAHA 10 - Majetková, a.s. víceméně převzalo odůvodnění použité prvostupňovým rozhodnutím a nijak se nevyjádřilo k nároku žalobkyně podle citovaných ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím.
33. Podle konstantní judikatury je nepřezkoumatelné zejména takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, proč správní orgán nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006 č. j. 4 As 58/2005-65 a ze dne 27. 7. 2007 č. j. 8 Afs 75/2005-130). Požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí však neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každá dílčí tvrzení účastníka řízení (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 92/2012-45 a ze dne 29. 6. 2017 č. j. 2 As 337/2016-64).
34. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že rozhodnutí správních orgánů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004 č. j. 5 Afs 16/2003-56, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007 č. j. 4 As 48/2007-80 a ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Námitky uplatněné v odvolání proto může odvolací správní orgán vypořádat i tím způsobem, že se ztotožní se závěry správního orgánu prvního stupně, které v rozhodnutí o odvolání převeze, anebo na ně odkáže

(srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007 č. j. 4 As 11/2006-86), čímž může implicitně odpovědět na námitky odvolatele tak, že je neshledal důvodnými (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017 č. j. 2 As 337/2016-64, bod 73).

35. Původní žalovaná v úvodu napadeného rozhodnutí konstatovala, že prvostupňové rozhodnutí bylo přezkoumáno v intencích ustanovení § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 a 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, odvolání žalobkyně bylo podáno včas a obsahuje všechny náležitosti stanovené správním řádem. Při vypořádání odvolacích námitek se původní žalovaná nejprve zabývala námitkou nesprávné aplikace ust. § 89 odst. 1 písm. h) zákona o hlavním městě, přičemž se ztotožnila s názorem vyjádřeným v prvostupňovém rozhodnutí, že poskytnutí účetních deníků nesouvisí s výkonem funkce člena zastupitelstva, neboť nejsou podkladem pro schvalování rozpočtu a závěrečného účtu městské části. Argumentovala tím, že kdyby zákonodárce zamýšlel ponechat přezkum hospodaření obchodních korporací (akciových společností) vlastněných městskou částí v kompetenci zastupitelstva městské části, nedelegoval by oprávnění vykonávat působnost valné hromady na radu městské části (§ 94 odst. 3 zákona o hlavním městě). Dále se původní žalovaná v napadeném rozhodnutí zabývala námitkou žalobkyně stran svědomitého výkonu funkce zastupitele (§ 87 odst. 2 zákona o hlavním městě), přičemž dospěla k závěru, že se jedná výhradně o závazek zastupitele jednat svědomitě v rámci příslušných právních předpisů, nelze však z tohoto závazku dovozovat povinnost třetích stran (ani obchodních korporací vlastněných městskou částí) k jakémukoli právnímu či faktickému jednání.
36. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však nevyplývá, že by se v něm původní žalovaná zabývala námitkou neposkytnutí informací požadovaných žalobkyní z titulu zákona o svobodném přístupu k informacím. Vyjma konstatování, že PRAHA 10 - Majetková, a.s. a dceřiné společnosti jsou povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, funkční příslušností představenstva PRAHA 10 - Majetková, a.s. a aplikací ustanovení správního řádu podle ust. § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4, 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, jakož i hmotněprávní stránkou podané žádosti žalobkyně o poskytnutí informací vůbec se původní žalovaná nezabývala. Z argumentace obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom ani nelze dovodit, proč tuto námitku žalobkyně nepovažovala původní žalovaná za důvodnou. Jedná se přitom o námitku podstatnou, neboť žalobkyně jejím prostřednictvím vytýkala společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s., že v řízení nedostála své povinnosti zjistit, zda mají být požadované informace poskytnuty žalobkyni přímo podle ust. § 3 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy bez ohledu na mandát zastupitele; takový postup představuje závažnou vadu při přijetí napadeného rozhodnutí.
37. Městský soud proto uzavírá, že se původní žalovaná v napadeném rozhodnutí s námitkou žalobkyně uplatněnou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, že žalobkyni plyne nárok na poskytnutí předmětných informací přímo na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, opomněla vypořádat. Napadené rozhodnutí je proto v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
38. Povinností veřejné instituce poskytnout informace žadateli se PRAHA 10 - Majetková, a.s. se pak nezabývala v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vůbec a jakákoli přezkoumatelná úvaha, z níž by bylo možno zjistit, jak se PRAHA 10 - Majetková, a.s.

vypořádala s otázkou žádosti žalobkyně, v prvostupňovém rozhodnutí rovněž zcela schází.

39. Prvostupňové rozhodnutí je proto z uvedených důvodů v tomto ohledu rovněž nepřezkoumatelné. Původní žalovaná se v napadeném rozhodnutí omezila pouze na konstatování, že žalobkyně z pozice zastupitelky městské části nemá nárok na vydání účetních deníků, neboť nesouvisí s výkonem její funkce člena zastupitelstva a že PRAHA 10 - Majetková, a.s. v řízení postupovala v souladu se zákonem. Tato vada prvostupňového rozhodnutí tedy nebyla v napadeném rozhodnutí odstraněna. Rovněž napadené rozhodnutí je tak z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.
40. Jelikož nebylo možné přezkoumat, z jakých důvodů byla žádost žalobkyně odmítnuta, bylo by předčasné, aby městský soud takto s konečnou platností hodnotil, zda odmítnutím žádosti o poskytnutí účetních deníků společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. a dceřiných obchodních společností došlo k porušení zákona o svobodném přístupu k informacím.
41. S ohledem na výše uvedené městský soud uzavírá, že žalobkyně se svými námitkami uspěla. Městský soud proto zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost danou nedostatkem důvodů u obou rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) a vrací věc žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž budou správní orgány vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
42. Na společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. tak bude, aby se žádostí žalobkyně opětovně zabývala a požadované informace vydala, popř. žádost odmítla, což však musí odůvodnit přezkoumatelným způsobem. S ohledem na shora uvedené soud nenařídil společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. přímo informace poskytnout, jak požadovala žalobkyně.

VII. Posouzení nákladů řízení

43. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000,- Kč a z odměny advokáta za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) po 3 100,- Kč podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, včetně náhrady hotových výdajů (3 x 300 Kč) podle § 13 odst. 4 cit. vyhlášky. Celkem tedy žalobkyni náleží náhrada nákladů soudního řízení ve výši 13 200,- Kč (tj. 3 000,- Kč + 9 300,- Kč + 900,- Kč), a to bez navýšení o DPH, neboť podle svého vyjádření zástupce žalobkyně není jejím plátcem.
44. Městský soud však neshledal důvodným požadavek nového žalovaného správního orgánu (který vstoupil do stadia soudního přezkumu na základě ustanovení § 69 s. ř. s. ve spojení s ust. § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, v jeho novelizovaném znění učiněném zákonem č. 111/2019 Sb.), aby přihlédl při stanovení povinnosti k hrazení případných nákladů řízení s ohledem na výsledek sporu k důvodům hodným zvláštního zřetele, kdy těmito důvody bylo jeho procesní nástupnictví. Přestože procesní postavení (nástupnictví) žalovaného Úřadu pro ochranu osobních údajů vzniklo ze zákona až v průběhu soudního přezkumu a přestože se tento „nově“ žalovaný logicky nepodílel ani nemohl podílet na přijetí napadeného (tj.

odvolacího správního) rozhodnutí, úspěšné žalobkyni náleží – nadto v rozumném rozsahu vynaložených nákladů – právo na jejich náhradu. Objektivně se v procesní situaci toho, kdo má náklady uhradit, ocitl „nově“ žalovaný, který je orgánem státní správy a jehož náklady v tomto ohledu zákonodárce nepochybně předpokládal. Ani požadovaná tzv. separace nákladů řízení se na danou procesní situaci typově nevztahuje. Na místě pak není ani aplikace ust. § 62 s. ř. s., neboť „uspokojení“ žalobkyně nebylo městskému soudu dostatečně přestřeno ani původní žalovanou, ani nově žalovaným.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává do datové schránky u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, popř. v tolika vyhotoveních, podává-li se v listinné podobě, aby jedno zůstalo soudu a každý účastník (osoba zúčastněná na řízení) dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. prosince 2021

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu